

...

A Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

10.Gf.40.033/2025/5.

A felperes:

Felperes

Cím2

A felperes képviselője:

Borzán Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Borzán Tibor ügyvéd)

Cím15 és a

Geri Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Geri Zoltán ügyvéd)

Cím15

Az alperes:

Alperes

Cím1

Az alperes képviselője:

Szabó & Szomor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sz. Szabó Sándor ügyvéd)

Cím16

A per tárgya:

bérleti díj megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

27.G.41.652/2021/120.

A kijavító végzés száma:

27.G.41.652/2021/122.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.000.000 (Egymillió) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a kijavított ítéletével a felperes keresetének – amelyben kérte az alperest kötelezni 298.704.000 forint és az egyes részösszegek esedékességétől a kifizetésig járó késedelmi kamat megfizetésére a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:331. § (1) bekezdése alapján 7 hibrid autóbusz 14 havi bérleti díjaként – részben helyt adott és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 305.459.367 forintot, ezen összegből 298.704.000 forint után 2020. szeptember 5. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékével megegyező mértékű késedelmi kamatot, továbbá 3.500.282 forint perköltséget; ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[2] Az alperes viszontkeresetét – amelyben kérte a felperest kötelezni 199.200.372 forint, 28 hibrid autóbusz tekintetében jogalap nélkül megfizetett bérleti díj és ennek az egyes részösszegek esedékességétől a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére a Ptk. 6:336. § (2) bekezdése, valamint a bérleti szerződés 3.5. pontja alapján – elutasította és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 4.192.004 forint perköltséget.

[3] Kötelezte a felperest, hogy 105.000, az alperest pedig, hogy 1.395.000 forint eljárási illetéket az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napig fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú eljárási illeték bevételi számlájára.

[4] A keresetet túlnyomórészt megalapozottnak, míg a viszontkeresetet alaptalannak találta.

[5] Először a felperes perbeli legitimációját vizsgálta a Ptk. 5:111. § (1), (2) és (3) bekezdéseiben és az 5:139. § (1) bekezdésében írt szabályozás figyelembevételével és megállapította, hogy a zálogjogosult a teljesítési utasítás által válik jogosulttá arra, hogy közvetlenül fellépjen az elzálogosított követelés kötelezettjével szemben, a követelés jogosultja azonban továbbra is a zálogkötelezett marad.

[6] A perbeli esetben a zálogjogosult cég2 (a továbbiakban: cég2) a 2021. január 21-i levelében a zálogjogára hivatkozással felhívta ugyan a alperesi jogelőd-t (a továbbiakban: az alperes jogelődjé) a részére történő teljesítésre, azonban az alperes jogelődjének a válaszát követően úgy nyilatkozott, hogy egyelőre nem él a Ptk. 5:139. §-a által biztosított azon jogával, hogy az eredeti jogosult helyett érvényesítse a követelést. A zálogjogosult a saját nyilatkozata szerint nem kívánja a követelést érvényesíteni, ezért megállapíthatónak találta, hogy a perbeli követelés jogosultja a felperes.

[7] Ezt követően az alperes érvénytelenségi kifogását, a feltűnő értékaránytalanságra történt hivatkozást bírálta el a Ptk. 6:98. § (1) bekezdése alapján. Elsőként a Legfelsőbb Bíróság PK 267. számú állásfoglalásában kifejtettekre is tekintettel azt vizsgálta, hogy gyakorolhat-e megtámadási jogot az alperes.

[8] Figyelemmel volt arra, hogy a szerződés megkötésére közbeszerzési eljárás lefolytatását követően került sor és a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) rendelkezései nagy hangsúlyt fektetnek a közbeszerzés előkészítésére és ennek keretében a becsült érték mint piaci érték objektív módszerekkel történő meghatározására. A Kbt. 3. § 22. pontja, a 16. § (1) bekezdése, valamint 28. § (1) és (2) bekezdései alapján az alperes jogelődje köteles volt a közbeszerzést megelőzően piacfelmerést végezni, a közbeszerzés becsült értékét meghatározni, ennek során a törvény által felsorolt objektív eszközök valamelyikét vagy ezek közül többet igénybe venni, akár igazságügyi szakértő véleményét is beszerezni. Ezek alapján az alperes jogelődjének a rendelkezésére állt minden szükséges eszköz az esetleges feltűnő értékaránytalanság előzetes felismerésére, és kifejezett törvényi kötelezettsége is volt ezek igénybevétele a közbeszerzés alapos előkészítése során.

[9] E körben bizonyítékként értékelte az alperes jogelődje akkori ügyvezetőjének, tanúlnak a tanúvallomását, valamint azt is, hogy az alperes jogelődjének komoly tapasztalatai voltak autóbuszbeszerzéssel és -üzemeltetéssel kapcsolatban, a piac meghatározó szereplője. Mérlegelte továbbá azt is, hogy az ugyanezen buszokra lefolytatott megelőző közbeszerzési eljárásban a felperes későbbi ajánlatával megegyező összegű ajánlat érkezett, amely szintén lehetőséget biztosított a piaci viszonyok felmérésére, a reális bérleti díj meghatározására.

[10] Ezek alapján megállapította, hogy az alperes nem támadhatja meg a bérleti szerződést a Ptk. 6:98. §-a alapján, mert (a jogelődje) a feltűnő értékaránytalanságot felismerhette, ezért a bérleti szerződés érvényes.

[11] A Legfelsőbb Bíróság BH2011. 343. számon közzétett, alperes által hivatkozott eseti döntése eltérő tényállás és jogszabályi környezet mellett született; hirdetmény nélküli, tárgyalásos közbeszerzésre vonatkozik, így ezt a döntést a jelen perben nem tartotta irányadónak.

[12] Ezek alapján a felperes által nyújtott szolgáltatás értékére nézve a bizonyítás lefolytatását mellőzte.

[13] A Ptk. 6:331. § (1) bekezdésére utalt és rögzítette, hogy az alperes a beszámítást tartalmazó iratát visszavonta, ezért nem a beszámítás, hanem az ellenkérelem részét képező anyagi jogi kifogás keretében kellett vizsgálnia a hibás teljesítésre való hivatkozást.

[14] Elsősorban a felperes által vállalt szavatosság terjedelmét vizsgálta a bérleti szerződés 1.3. pontjában írtakra is figyelemmel, amely rendelkezések a bérleti szerződésekre irányadó Ptk. 6:332. § (1) bekezdésében foglaltaktól eltérést tartalmaznak és a Ptk. 6:159. § (1) bekezdése és 6:157. § (1) bekezdése szerinti kellékszavatosság általános szabályaival egyeznek. Ezek szerint a bérbeadó nem felel a használat teljes ideje alatt, hanem az autóbuszoknak az átadás-átvételkor kellett rendeltetésszerű használatra alkalmasnak lenniük. Ez azonban azt jelenti, hogy a felperes szavatosságot vállalt a bérlet kezdő időpontjában már fennálló olyan rejtett hibákra is, amelyek később a jármű rendeltetésszerű használatát gátló hibajelenséghez vezetnek.

[15] A hibrid buszok rejtett hibáinak fennállta, a hibák kijavításának reális költségei, a buszok használhatósága és a rejtett hibákból fakadó üzemkiesés mértéke tekintetében teljes egészében elfogadta a kirendelt szakértő⁷ igazságügyi szakértő kiegészített véleményét.

[16] Ennek alapján megállapíthatónak találta, hogy a hibrid buszok rejtett hibája fennállt a levegőellátó rendszerben a kompresszor szimering hibájaként, a kipufogó rendszerben a kipufogó könyökcsonél, valamint a motorhűtő rendszerben, a harmonikacső meghibásodásai, a tágulási tartály repedése és törése miatt. A rejtett hibák reális javítási költségeként az ezen alkatrészek cseréjével 28 hibrid busz esetén felmerült 21.272.138 forintot fogadott el, figyelembe vehetőnek tartotta azokat a tételeket is, amelyek tekintetében a szakértőnek kisebb mértékű kétsége volt.

[17] A kiegészített szakvéleményt aggálytalannak találta, mivel az a feltett kérdésekre indokolt, következetes, más peradatokkal nem cáfolható és teljes körű választ adott. A szakértő indokát adta annak, hogy miért nem vehette figyelembe szakértő⁸ szakértő pert megelőzően készített szakvéleményét; annak következtetéseit ugyanis nem ellenőrizhette és az nem vizsgálta a 2019-es időszakot. A szakértő indokolta azt is, hogy miért csak három járműalrendszer esetében állapított meg rejtett hibát; annak értelmében a klímaberendezéssel kapcsolatos javítások nem függenek össze annak kisebb teljesítményével, a tetőburkolat hibáit pedig a tetőn bármilyen szakszerűtlen munkavégzés okozhatta.

[18] A hibák megléte, valamint az elvégzett javítások ezekkel fennálló okozati összefüggése az alperes bizonyítási érdeke volt, így a bizonyítatlanság következményeit neki kell viselnie.

[19] A szakértői vélemény alapján nem találta alaposnak a valódi hibaok feltárása helyett végzett folyadékutántöltés költségét. A buszok szervizelésére vonatkozó szerződés szabályozása és az ezzel egyező általános javítóipari gyakorlat alapján indokoltnak tartotta azt a szakértői módszert, hogy az 1 éven belüli alkatrészcserek költségviselőjeként a szervizt vette számításba.

[20] Álláspontja szerint az ismételt meghibásodás okának feltáratlansága és perbeli bizonyítatlansága ugyancsak az alperes terhére esik.

[21] A cég8 hasonló paraméterű hibrid flottájával történt összevetés eredményeként – a szakvélemény alapján – nem találta megállapíthatónak az alacsonyabb használhatóságot a perbeli járművek esetében.

[22] Az alperes akként indítványozta a szakértő további nyilatkoztatását vagy új szakértő kirendelését, hogy lényegében csak megismételte a korábbi, a szakértő által már megválaszolt felvetéseit.

[23] A Ptk. 6:159. § (1) bekezdésére és az 1/2012. (VI. 21.) PK vélemény 3. pontjában foglalt iránymutatásra utalással megállapította, hogy az alperes jogosult a második lépcsőbe tartozó szavatossági igények érvényesítésére, mivel a felperes magának a hibás teljesítésnek a tényét is vitatta.

[24] A kijavítás költsége ugyan nem azonos a díjleszállítással, azonban a díjleszállítás indokolt mértékének a megállapítása során ez az egyik meghatározó szempont. Álláspontja szerint ezt támasztják alá a felperes által hivatkozott eseti döntések (BH2017. 225., BH1985. 394.) is.

[25] A perbeli buszok használhatóságának csökkenése vagy egyéb, a bérleti díj leszállítás mértékét befolyásoló tényező nem merült fel, így a felmerült reális javítási költségek összegével megegyező mértékben állapította meg az alkalmazandó díjleszállítást azzal a megjegyzéssel, hogy az alperes a másodlagosan megjelölt kellékszavatossági igénye alapján is igényt tarthatna a kijavítás költségeire.

[26] Megállapította, hogy az alperes érvényesítheti az általa még ki nem fizetett javítás költségeit is; nincs jelentősége annak, hogy a javítás költségeit – a később beolvadással egyesült – bérelő vagy az albérelő fizette-e meg.

[27] A fentiek alapján az alperes szavatossági kifogását 21.272.138 forint erejéig alaposnak találta. Az alperesnek a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 210. § (1) bekezdése szerinti beszámítást tartalmazó iratában levezetett, az összegét tekintve később is változatlan számításnak megfelelően a szavatossági igény előterjesztésekor, 2020. szeptember 4-én fennált 298.704.000 forint tőke- és 28.027.505 forint kamatkövetelésre tekintettel, a kamatkövetelést csökkentette a 21.272.138 forinttal, és a különbözet, valamint a tőkekövetelés után a Ptk. 6:155. § (1) bekezdése szerinti, az ezt követő időszakra szóló késedelmi kamat megfizetésére kötelezte az alperest.

[28] A viszontkereset vizsgálata körében megállapította, hogy az alperes helytállóan alapította azt a szerződés 3.5. pontjára, mivel az ott szabályozott szolgáltatási díj – a

szerződést megfelelően értelmezve – a szerződés tárgyát képező szolgáltatás ellenértéke, azaz maga a bérleti díj.

[29] A szerződő felek tehát a 3.5. pontban rögzítették a megállapodásukat a bérelő bérleti díj fizetési kötelezettségéről, amely azonban nem feleltethető meg a Ptk. alperes által hivatkozott 6:336. § (2) bekezdésének, mert a felek a Ptk. 6:59. § (2) bekezdése által biztosított jogukkal élve, a bérelő hátrányára eltértek a Ptk. objektív szabályozásától és kizárólag arra az esetre mentesítették a bérelőt a díjfizetési kötelezettsége alól, ha az autóbuszokat a bérbeadónak felróható okból nem használhatta.

[30] Mindebből következően önmagában az a körülmény, hogy a felperes hibás teljesítése miatt az alperes jogelődje meghatározott időtartamban nem használhatott egyes buszokat, nem mentesíti őt a bérleti díj fizetésének a kötelezettsége alól, hanem ehhez szükséges lett volna annak bizonyítása is, hogy mindez a felperesnek felróható okból következett be.

[31] A Ptk. 1:4. § (1) bekezdésében írt, az adott helyzetben általában elvárhatóság követelményére is figyelemmel megállapította, hogy a feltárt hibákat nyilvánvalóan nem a felperes okozta.

[32] Ahogyan nem várható el a bérelőtől, hogy már a járművek átadás-átvételekor felismerje azok rejtett hibáit, ugyanúgy nem várható el az autóbuszokat lízingszerződés alapján beszerző bérbeadótól sem. A megelőző gyártói visszahívásoknak nem tulajdonított jelentőséget, mivel az adott hibák javítása éppen ennek nyomán megtörtént. A járművek szerviztörténetének megismerhetőségére az alperes úgy hivatkozott, hogy nem jelölte meg, milyen szervizelőzmények mely utóbb bekövetkezett hibával álltak összefüggésben.

[33] Nincs jelentősége annak sem, hogy az alperes jogelődje jelezte a felperes felé a meghibásodásokat, mivel a hibák felmerülése nem a felperesnek felróható és a hibák kijavítását az alperes (jogelődje) végeztette.

[34] A bérbeadó felróhatósága hiányában, a szerződés 3.5. pontja alapján az alperes nem mentesülhet a díjfizetési kötelezettsége alól, ezért a viszontkeresetet elutasította.

[35] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, amelyben kérte elsődlegesen az őt marasztaló rendelkezés megváltoztatását és a teljes kereset elutasítását, valamint a felperes viszontkereset szerinti marasztalását és a perköltségei megfizetésére kötelezését; másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

[36] Állította, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. 5:111. § (1) bekezdésébe, valamint 5:139. §-ába ütköző módon állapította meg a felperes keresetösségi jogának a fennálltát,

mivel a per során kétséget kizáróan bizonyításra került, hogy a zálogjogosult cég2 a 2021. január 21-i levelével teljesítési utasítást adott a számára, amelynek értelmében 224.144.552 forint erejéig kizárólag a zálogjogosult megjelölt számlájára, nem pedig a felperes részére teljesíthetett kifizetést. Álláspontja szerint nincs relevanciája annak, hogy a zálogjogosult későbbi levelében akként nyilatkozott, hogy egyelőre nem kíván perben fellépni vele szemben, mivel ezzel a korábbi teljesítési utasítását nem vonta vissza, hanem éppen, hogy megerősítette azáltal, hogy az érintett összeg saját kezéhez történő megfizetésére igényt tartott. A zálogjogosult későbbi nyilatkozata nem jelenti a zálogkötelezett teljesítésre való jogosultságának a feléledését és különösen nem azt, hogy a felperes az összeg megfizetését a saját javára követelhetné.

[37] Hangsúlyozta, hogy a felperes a teljesítési utasításban megjelölt 224.144.552 forint összeget még a perlési jogosultságának fennállta esetén sem érvényesíthetné és a zálogjogosultnak a teljesítés módjára vonatkozó utasítására tekintettel az ítélet „fizessen meg a felperesnek” rendelkezése a Ptk. 5:111. § (1) bekezdésébe ütközik. A teljesítési utasítás figyelmen kívül hagyása az alperes kétszeres teljesítését eredményezheti.

[38] Az érvénytelenségi kifogása körében előadta, hogy az elsőfokú bíróságnak elsődlegesen azt kellett volna vizsgálnia, hogy a feltűnő értékaránytalanság a bérleti díj tekintetében megállapítható-e, és csak ennek függvényében lett volna értékelhető, hogy vajon azt felismerhette-e. Álláspontja szerint a feltűnő értékaránytalanság tekintetében lefolytatandó bizonyítás során feltárássra kerültek volna azok a körülmények, gátló tényezők, amelyek akadályozták, hogy a feltűnő értékaránytalanságot időben felismerhesse.

[39] Előadta, hogy az elsőfokú bíróságnak a közbeszerzési jogszabályok szerinti érték meghatározásra, valamint a gépjárműbérlettel kapcsolatos tapasztalataira történt hivatkozása azért irreleváns, mert korábban hibrid autóbuszokat nem bérelt, nem üzemeltetett, e körben tapasztalattal nem rendelkezett. Hivatkozott változatlanul a BH2011. 343. szám alatt közzétett eseti döntésre, amelyből következően a feltűnő értékaránytalanság megállapításának helye lehet közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés esetén is. Állította, hogy az árajánlat jellegét, hatását tekintve nincs különbség egy nyilvános, ajánlattevésen alapuló eljárás és a hirdetmény nélküli eljárás között. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem fejtette ki az eltérő jogszabályi környezetre való hivatkozását e jogeset kapcsán.

[40] A szakértő ugyan helytállóan állapította meg a felperes hibás teljesítését, azonban a díjleszállítás mértéke és a szolgáltatásból kieső napok száma tekintetében is megalapozatlan következtetésre jutott. Az elsőfokú eljárás során részletesen kifejtette, hogy a kiegészített szakértői véleményt miért tartja a Pp. 316. § (1) bekezdése alapján aggályosnak, ezeket a hivatkozásokat az ítélet indokolása alapján is változatlanul fenntartotta.

[41] Sérelmezte az elsőfokú bíróság által figyelembe vett díjleszállítás összege felperes követelésével szembeni elszámolásának a módját, azt, hogy a díjleszállítás összegét az elsőfokú bíróság a beszámítást tartalmazó irat előterjesztésének időpontjáig számított kamatköveteléssel szemben számolta el. Álláspontja szerint ez az elszámolás a Pp. 210. § (1)

bekezdése értelmében csak a beszámítási igény esetén alkalmazandó, amelyet azonban visszavont. A helyes elszámolás csak a felperes tökekövetelésével szemben, a bérleti díj tökeösszegének a csökkentésével történhetett volna.

[42] A szakértői vélemény aggályosságára tett hivatkozását fenntartotta a viszontkeresete elbírálásával összefüggésben is. A kisebb mértékben meghatározott javítási időtartam és kevesebb költség eredményezte azt, hogy a szakértő a járművek rendelkezésre nem állásának időtartamát is tévesen, a ténylegesnél rövidebb időtartamban határozta meg.

[43] Ugyancsak tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a javítási időtartamra a használat elmaradása nem a felperesnek felróható. Utalt arra, hogy a felperes járművek értékesítésével professzionálisan foglalkozó szakcég, így fokozottan elvárható lett volna tőle, hogy a járművek megvásárlásakor körültekintően érdeklődjön az adott járműtípus jellemzőiről, szervizigényéről. Ebben az esetben kiderülhettek volna a visszatérően jelentkező konstrukciós hibák is. Utalt arra, hogy a feltűnő értékaránytalanság vizsgálatánál az elsőfokú bíróság a terhére értékelte, hogy szakcéggként tisztában kellett lennie a járművek tényleges értékével, ugyanakkor a járművek meghibásodása esetén nem várt el a felperestől is hasonló szakértelmet.

[44] E körben hivatkozott a szakvéleménynek arra a megállapításaira is, amely szerint a korábbi üzemeltetők, illetve hasonló járművek üzemeltetői a felmerült konstrukciós hibák jelentős részével korábban szembesültek. A felperes mint a gépjárművek megvásárlója egyedül volt abban a helyzetben, hogy a korábbi hibajelenségekre rákérdezzen, a járművek szerviztörténetét lekérje.

[45] A felperesnek legkésőbb az ő hibajelzései megtételekor tisztában kellett lennie a hibás teljesítéssel, ennek ellenére azt nem ismerte el és nem is orvosolta, így legkésőbb ettől az időponttól kezdődően felelősséggel tartozik a járművek használatból kieséséért.

[46] Állította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta a Ptk. 6:366. § (2) bekezdését és a bérleti szerződés 3.5. pontjában foglaltakat a felperes felróhatóságának vizsgálata során.

[47] Mindezek alapján álláspontja szerint a viszontkereset elutasítása jogsértéssel történt.

[48] A hatályon kívül helyezés iránti kérelmét arra az esetre tartotta fenn, ha aggálytalan szakértői vélemény hiányában az ítélet megváltoztatására a jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség, illetve ha a Fővárosi Ítéltábla úgy ítéli meg, hogy „a téves ítéleti megállapítások, bizonyítás körében elkövetett mulasztások” miatt érdemi felülbírálatra nincs mód.

[49] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az ítélet helybenhagyását és az alperes perköltség megfizetésére kötelezését.

[50] Az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte a zálogjogosult nyilatkozatát akként, hogy nem kívánta az eredeti jogosult helyett az igényt érvényesíteni.

[51] Emellett állította azt is, hogy az cég2 zálogjoga ténylegesen nem állt fenn, a követelés nem létezett, az alperes jogelődje részére küldött teljesítési utasítás jogellenes volt. Hivatkozott a Ptk. 5:98. § (1) bekezdésében foglaltakra, arra, hogy a követelés létezésének vitatása miatt a zálogkötelezett helytállási kötelezettsége sem állhatott be. Állította, hogy az cég2 az alacsonyabb vételáron történt visszavásárlás, a korábban általa is vitatott értékcsökkenés miatti veszteségét kívánta a felperesre terhelni, továbbá azt is, hogy az cég2 követelésének a kifizetésére nem ő, hanem az alperes jogelődje vállalt kötelezettséget.

[52] Hivatkozott arra is, hogy az alperes jogelődjének küldött felszólítás a Ptk. 5:111. § (2) bekezdése szerinti követelményeknek nem tesz eleget, joghatás kiváltására alkalmatlan, mivel a zálogjogosult nem igazolta hitelt érdemlő módon a követelés elzálogosítását.

[53] Megjegyezte, hogy a kétszeres teljesítés veszélye nem áll fenn, ugyanis a Ptk. 5:104. § (7) bekezdésének megfelelően a szolgáltatott pénz az eredeti zálogtárgy, jelen esetben a követelés helyébe lép, a követelt összeget az alperes még egyszer nem lenne köteles megfizetni.

[54] Álláspontja szerint az alperes megalapozatlanul kérte a teljes kereset elutasítását, ugyanis az általa hivatkozott teljesítési utasítás is 224.144.552 forint erejéig szól, így legfeljebb ilyen összegben lehetne alaptalan a kereseti követelés, amennyiben alkalmas lenne a célzott joghatás kiváltására.

[55] Az alperes az ítélet részbeni megváltoztatására irányuló fellebbezést nem terjesztett elő, ezért a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatni nincs mód.

[56] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes nem támadhatja meg a szerződést a Ptk. 6:98. § (1) bekezdése alapján, mivel a feltűnő értékaránytalanságot felismerhette. E körben helytállóan vette figyelembe az alperes jogelődjének az ismereteit, üzleti információit, valamint a közbeszerzési eljárás jellemzőit.

[57] Utalt arra, hogy az alperes jogelődje a perbeli hibrid autóbuszok albérletbe adása útján járművenként havi 2.520.000 forint díjat szedett be. Állította, hogy a szerződés szerinti bérleti díj értékarányosnak tekinthető. Az elsőfokú bíróságnak kellő információ állt a rendelkezésére a tényleges piaci érték meghatározására, arra az alperes is összehasonlító adatokat szolgáltatott, ezért a szakértői vizsgálat lefolytatása szükségtelen lett volna.

[58] Álláspontja szerint az alperes a szakértői bizonyítás mellőzésére történt hivatkozásával együtt eljárási szabálysértést nem jelölt meg, e tekintetben felülbírálatot nem kért.

[59] Hivatkozott arra, hogy az alperes több szavatossági jogot egymás mellett nem gyakorolhat, ezért a kijavítási költség megtérítésének, valamint a díjleszállításnak a párhuzamos követelése nem felel meg „a jogszabályi követelményeknek”.

[60] Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy a használhatóság csökkenése nem állapítható meg, mivel a perbeli buszflotta futásteljesítménye más flottákét meghaladta.

[61] Állította, hogy az elsőfokú bíróság a díjleszállítás és a javítási költség megtérítése mint kellékszavatossági jogok közti különbséget kiüresítette.

[62] Hivatkozott továbbra is arra, hogy a javítások költségét nem az alperes jogelődje viselte, így az alperes díjleszállítási követeléssel jogszerűen nem léphetett volna fel vele szemben.

[63] Álláspontja szerint az alperes alaptalanul támadta a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által alkalmazott elszámolási módot, megsértett jogszabályt nem is jelölt meg. E körben is hivatkozott arra, hogy a tőkeösszeggel szembeni elszámolásra a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján nincs lehetőség, mert az alperes az ítélet részbeni megváltoztatása iránti fellebbezést nem terjesztett elő.

[64] A viszontkereset elutasítása is megalapozott volt, az elsőfokú bíróság a bérbeadó bérleti szerződés 3.5. pontja és a bérlő 3.11. pontja szerinti jogait és kötelezettségeit megfelelően értékelte. A felek megállapodása értelmében a bérlő kizárólag akkor mentesül a díjfizetés alól, ha az autóbuszok használatra alkalmatlan állapota a bérbeadónak felróható okból következett be. Az alperes az elsőfokú bíróság anyagi pervezetését követően sem ajánlott fel bizonyítást, így a bizonyítatlanság következményeit neki kell viselnie. A fellebbezés nem tartalmaz részletes érvelést az ítélet ezzel kapcsolatos indokolásával szemben. A szakértői vélemény is csak 154 napos időtartam tekintetében igazolta az állásidőre vonatkozó állításokat, így a viszontkereset egészének helyt adásra irányuló fellebbezési kérelem nem lehet alapos, továbbá az erre irányuló kérelem hiányában az ítélet részbeni megváltoztatásának nincs helye.

[65] Megjegyezte, hogy a perben csatolt menetlevelek áttekintése után megállapítható, hogy az autóbuszok az alperes által megjelölt üzemképtelen időszak alatt is használatban voltak.

[66] A korábbi érvek figyelembevételére irányuló kérelem nem felel meg a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak, a fellebbezéssel ugyanis az ítéletet és nem a szakértői véleményt lehet támadni.

[67] A szakértői vélemény nem tekinthető aggályosnak, az alperes azt döntően műszaki-szakmai szempontból kérdőjelezte meg, ugyanakkor e vonatkozásban kompetenciával csak a kirendelt szakértő rendelkezik. Minderre figyelemmel a bizonyítási eljárás megismétlésére nincs szükség.

[68] Állította, hogy az alperes nem jelölte meg, milyen okból kéri az ítélet hatályon kívül helyezését, illetve a megjelölt jogszabálysértés – a Pp. 316. § (1) bekezdésének megsértése – indokainak kifejtése elmaradt.

[69] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az alperes jogelődje az elsőfokú eljárás tartama alatt, 2021. szeptember 30-án beolvadt a Alperesba, amely 2025. január 1-jén beolvadt az alperesbe. Az elsőfokú bíróság a jogutódlásokat a 2021. október 27-én kelt 15.G.41.652/2021/5. számú, illetve a 2025. január 17-én kelt 27.G.41.652/2021/129. számú végzéseivel megállapította.

[70] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 380. §-ában meghatározott eljárási szabálysértés hiányában a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Figyelemmel arra, hogy az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezés a teljes határozatra kiterjedt, az ítéletnek nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett része [Pp. 358. § (5) bekezdés].

[71] A fellebbezés megalapozatlan.

[72] Amennyiben az elsőfokú bíróság a másodfokú eljárásban nem orvosolható, az érdemi döntésre is kiható lényeges eljárási szabálysértést követett el, úgy az ítélet érdemi helytállósága vizsgálatának nincs helye, ezért a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben megjelölt sorrendtől eltérve elsődlegesen a hatályon kívül helyezés iránti jogorvoslati kérelmet vizsgálta.

[73] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezésben megjelölt okokból az ítélet hatályon kívül helyezésének és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasításának nincs helye. Az elsőfokú bíróság a tényállást a döntéshez szükséges

mértékben feltárta, és – a később kifejtettek szerint – nem mellőzött olyan lényeges bizonyítást, amely nélkül megalapozott döntés nem hozható; a szakértői vélemény további kiegészítésére vagy új szakértő kirendelésére nem volt szükség. A további szakértői bizonyítás mellőzésén kívül az alperes a fellebbezésében nem jelölt meg olyan konkrét eljárási szabálysértést, amely alapján az ítélet hatályon kívül helyezésére kerülhetne sor.

[74] Az alperes megváltoztatás iránti fellebbezési kérelme nem érintette az ítéletnek a keresetet részben elutasító rendelkezését, amelyet a felperes sem támadott jogorvoslati kérelemmel. A Fővárosi Ítéltábla ennek alapján az ítéletnek a kellékszavatossági igényt 21.272.138 forint erejéig megalapozottnak minősítő megállapításait a Pp. 369. §-a szerinti felülbírálati jogkörében nem érintette.

[75] Az elsőfokú bíróság a feltárt tényeket helytállóan mérlegelte, a jogszabályok túlnyomó részben helytálló értelmezésével megfelelő jogi következtetésre jutott, a kifejtett indokaival a Fővárosi Ítéltábla nagyjából egyetértett; a fellebbezésben foglaltak alapján az ítélet megváltoztatására nem volt mód.

[76] Az elsőfokú bíróság által már kifejtett indokok megismétlése nélkül a fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakat rögzíti.

[77] A felperes keresetösségi jogának fennállta körében a Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt azt állapította meg, hogy – a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal ellentétben – nem volt helye a jelzálogjoggal biztosított követelés tényleges fennállta vagy fenn nem állta, illetve annak összege vizsgálatának figyelemmel arra, hogy az alperes ellenkérelmében foglalt vitatásra tekintettel a jelen perben nem ennek a követelésnek a megalapozottságáról, hanem elsősorban a bérleti szerződés alapján járó díj érvényesítésére jogosultnak a személyéről, majd ez utóbbi igénynek az alaposságáról kellett dönten.

[78] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetösségi jogának fennálltát a Ptk. 5:111. §-a és 5:139. §-a szerinti teljesítési utasítás hiányára tekintettel találta megállapíthatónak; helytállóan rögzítette, hogy teljesítési utasítás nélkül az elzálogosított követelés jogosultja továbbra is a zálogkötelezett felperes maradt.

[79] A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta a fellebbezési ellenkérelemnek azt az állítását, hogy az cég2 zálogjogosult 2021. január 21-i nyilatkozata nem felelt meg a Ptk. 5:111. § (2) bekezdésében foglalt tartalmi követelményeknek, mivel az pontosan megjelölte az elzálogosított követelést, amely a hitelbiztosítéki nyilvántartásba bejegyzésre került, utalt továbbá az ezeket alátámasztó okiratok korábbi megküldésére is. Az alperes jogelődjének a 2021. február 10-én kelt válaszleveléből kitűnően a bérbeadói követelések elzálogosításával tisztában volt, arra maga is hivatkozott.

[80] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltakkal szemben az ítélet indokolását kiegészítve kiemeli, hogy az cég2 2021. január 21-i felhívását maga az alperes jogelődje sem tekintette teljesítési utasításnak, mivel a 2021. február 10-i leveléből kitűnően tisztázandó kérdésnek tartotta, hogy az érvényesített követelésnek ki a jogosultja, és kérte annak megválaszolását, hogy a zálogjogosult a Ptk. 5:139. §-a alapján átvette-e az elzálogosított követelés érvényesítésének a jogát a zálogkötelezettől. Az cég2 pedig a 2021. március 5-i válaszában kijelentette, hogy egyelőre nem él a Ptk. 5:139. §-a által biztosított azon jogával, hogy az eredeti jogosult helyett érvényesítse a követelést. Emellett a válaszban szintén szereplő az a felhívás, hogy az alperes jogelődje kizárólag a zálogjogosult kezéhez teljesítsen, az előző nyilatkozatával nyilvánvalóan ellentétben áll. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ezekből következően világos és határozott teljesítési utasítás adására nem került sor a zálogjogosult részéről. Az alperes jogelődjének az ezt követő, 2021. március 16-i leveléből is kitűnően a 2021. március 5-i nyilatkozatot követően ő sem tekintette teljesítési utasításnak a zálogjogosult felhívását, hanem akként nyilatkozott, hogy tudomásul veszi, hogy egyelőre nem kívánnak fellépni vele szemben a zálogjoggal érintett követelések vonatkozásában.

[81] A fentiekre is tekintettel az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor azt állapította meg, hogy a zálogjogosult nem tett a Ptk. 5:111. §-a és az 5:139. §-a szerinti teljesítési utasítást tartalmazó nyilatkozatot és ennek hiányában a felperes jogosult a perbeli követelés jogosultjaként igényt érvényesíteni az alperessel szemben.

[82] Az elsőfokú bíróság az alperes feltűnő értékaránytalanság miatti érvénytelenségre történt hivatkozásával összefüggésben is helytálló következtetésre jutott.

[83] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 6:98. § (1) bekezdés második mondatában foglaltakat megfelelően alkalmazta. A fellebbezésben állítottakkal szemben nem volt jogszabályi akadálya annak, hogy az elsőfokú bíróság elsősorban azt vizsgálja, ha megállapítható lenne is a feltűnő értékaránytalanság, úgy azt az alperes jogelődje felismerhette-e, vagy annak kockázatát vállalta-e. A Ptk. 6:98. § (1) bekezdése a vizsgálat sorrendjét nem határozza meg és az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a pergazdaságosság szempontjából elsődlegesen ennek a vizsgálatára célszerű, a vizsgálat eredménye ugyanis szükségtelenné teheti a feltűnő értékaránytalanság megállapítása tekintetében a szakértői bizonyítás lefolytatását.

[84] Az alperes fellebbezésben foglalt érvelésével szemben a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a bérleti díj mértéke feltűnő értékaránytalanságának a megállapítására az alperes indítványának megfelelően lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként csak az aránytalanság fennálltára, fenn nem álltára, illetve mértékére vonatkozóan lett volna bizonyíték beszerezhető; ez a szakértői bizonyítás nem lett volna alkalmas sem az értékaránytalanság alperes jogelődje általi felismerhetőségének az alátámasztására, sem annak cáfolására. Megalapozatlan az alperesnek az az állítása, hogy a nem az adott kérdésre lefolytatott szakértői bizonyítási eljárás esetlegesen más jogkérdés eldöntéséhez is bizonyítékot szolgáltatott volna.

[85] A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy az alperes a bérleti szerződés megtámadására feltűnő értékaránytalanság címén nem jogosult, mert a jogelődje (az esetleges) feltűnő értékaránytalanságot felismerhette.

[86] Az alperes hivatkozása annyiban helytálló, hogy a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződés és az ilyen módon meghatározott bérleti díj esetén sem kizárt a feltűnő értékaránytalanság miatti érvénytelenség megállapítása. Az elsőfokú bíróság azonban nem önmagában a közbeszerzési eljárásra tekintettel jutott arra a következtetésre, hogy az esetleges feltűnő értékaránytalanságot az alperes jogelődje felismerhette, hanem az eset további körülményei mérlegelésének az eredményeként. Az ítélet indokolásából kitűnően e körben értékelte a közbeszerzési eljárás nyílt jellegét, az alperes jogelődjének az autóbusz beszerzéssel és üzemeltetéssel kapcsolatban szerzett tapasztalatait és a korábbi, egyező tárgyban folyt közbeszerzési eljárás során érkezett ajánlat által szerzett tapasztalatokat, valamint tanúl mindezeket alátámasztó tanúvallomását.

[87] A Fővárosi Ítéltábla ezekkel az indokokkal egyetértett, azokat megismételni nem kívánja. A fellebbezésben állítottakkal szemben kiemeli, hogy tanúl, az alperes jogelődje volt ügyvezetőjének tanúvallomása értelmében az alperes jogelődjének – rajta keresztül – a hibrid autóbuszok üzemeltetése terén is volt szakmai tapasztalata.

[88] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott a fellebbezésében a BH2011. 343. szám alatt közzétett – nem precedens értékű –, az elsőfokú bíróság által is figyelembe vett eseti döntésben kifejtettekre. A Fővárosi Ítéltábla e tekintetben mindenekelőtt azt hangsúlyozza, hogy a hivatkozott döntés elvi tartalmából mindössze azt következhet, hogy a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződés esetén sem kizárt a feltűnő értékaránytalanság vizsgálata, ennek azonban a jelen ítélet indokolása nem mond ellent. Emellett az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy ez a döntés eltérő tényállás mellett született. Az alperes állításával szemben lényeges körülmény a közbeszerzési eljárás nyílt, avagy tárgyalásos, hirdetmény nélküli jellege, ugyanis az előbbi esetén a pályázat kiírója – függetlenül a ténylegesen pályázók számától – a pályázat verseny jellege miatt inkább számíthat a reális, az adott piacon elérhető díjat tartalmazó ajánlatokra. Az elsőfokú bíróság nem tévedett akkor sem, amikor az eltérő tényállás mellett az eltérő jogszabályi környezetre is hivatkozott, figyelemmel arra, hogy az eseti döntéséből kitűnően a bíróság a határozatát az 1959. évi IV. törvény (rPtk.), illetve a 2003. évi CXXIX. törvény (rKbt.) rendelkezéseire alapította.

[89] A felperes fellebbezési ellenkérelmében foglalt azon állítására tekintettel, hogy a szerződés szerinti bérleti díj arányosnak minősül, a Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a szerződésben megállapított bérleti díj feltűnően aránytalan voltát, így e vonatkozásban felülbírálatnak sem volt helye.

[90] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor az alperes érvénytelenségi kifogásának nem adott helyt, és megállapította, hogy az érvényes bérleti szerződés alapján az alperes bérleti díj fizetésére köteles.

[91] Az elsőfokú bíróság az alperes kellékszavatossági kifogását – elsődlegesen a díjleszállítás, másodlagosan a javítási költség iránti igényt – a bérleti szerződés 1.3. pontjának az értelmezésével és a kiegészített igazságügyi szakértői vélemény megállapításai alapján, azokat elfogadva bírálta el. Az alperes a fellebbezésében nem vitatta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy a bérleti szerződésnek a Ptk. 6:332. § (1) bekezdésében foglalt szabályozástól eltérő rendelkezése értelmében a felperes az autóbuszoknak az átadás-átvétel időpontjában való rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotáért vállalt szavatosságot, ezért a felelőssége kizárólag az ekkor meglévő, rejtett hibákért állhat fenn.

[92] Az alperes a fellebbezésében akként támadta az ítéletnek a kiegészített szakértői véleményen alapuló, a hibák fennálltára, mennyiségére- mértékére és az azok kijavításához szükséges és indokolt költségekre vonatkozó megállapításait, hogy e körben az elsőfokú eljárás során előterjesztett ellenkérelmében kifejtettekre utalt vissza, azokat tartotta fenn. A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezésnek ez a része ilyen tartalommal a Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti felülbírálatra alkalmatlan, ugyanis az elsőfokú bíróság a fellebbezésben visszautalásszerűen újra hivatkozott mindezen érveket az ítélete indokolásában már értékelte, részletesen kifejtette, hogy azokat miért tartja megalapozatlannak és miért fogadta el azok ellenére aggálytalannak a szakértő kiegészített véleményét. Az alperes a fellebbezésében nem adta elő, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének ezen indokait mennyiben és milyen okból tartja megalapozatlannak, a bizonyítás eredményének a Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti mérlegelése álláspontja szerint milyen okból volt jogszabálysértő. A fellebbezés indokainak kifejtése hiányában a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti felülbírálati jogkörében érdemben nem vizsgálhatta az elsőfokú bíróságnak a szakértői véleményt aggálytalannak elfogadó megállapításait. Ennek alapján nem volt lehetőség az elsőfokú bíróságnak a 21.272.138 forint díjleszállítást meghaladó kellékszavatossági kifogást megalapozatlannak minősítő indokolása felülbírálatára és az ítélet rendelkező részének megváltoztatására a kereset szerinti követelés összegének további csökkentésével.

[93] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan számolta el a kiegészített szakértői vélemény alapján megalapozottnak talált díjleszállítás összegét; az elszámolási mód alkalmazásának az elsőfokú bíróság által megjelölt indoka azonban pontosításra szorul.

[94] Az alperes a fellebbezésében megalapozottan hivatkozott arra, hogy a követelése elszámolására rendelkezést tartalmazó beszámítási kifogását visszavonta, így az elszámolás alapjául az elsőfokú bíróság által megjelölt, a beszámítást tartalmazó iratra vonatkozó szabályozást előíró Pp. 210. § (1) bekezdése nem alkalmazható. Az alperes az

ellenkérelmében előadott kellékszavatossági kifogásában ugyan visszautalt a beszámítást tartalmazó iratában foglaltakra, de ez nem volt akként értelmezhető, hogy a visszavont beszámítási kifogásában megjelölt, de az ellenkérelmében már nem szereplő elszámolási módot a kellékszavatossági kifogása tekintetében is fenntartotta volna; az igény összegének változatlansága önmagában nem enged erre következtetni.

[95] A Ptk. jelen esetre is irányadó 6:46. §-a a több tartozás esetére irányadó elszámolást akként szabályozza, hogy ha a pénztartozás teljesítéseként fizetett összeg az egész tartozás kiegyenlítésére nem elegendő, azt – ha a jogosult eltérően nem rendelkezett, és egyértelmű szándéka sem ismerhető fel – elsősorban a költségekre, majd a kamatokra és végül a főtartozásra kell elszámolni.

[96] A fenti jogszabályi rendelkezés alapján – a felek eltérő megállapodása és a felperes hozzájárulása hiányában – az alperes díjleszállítás címén fennálló követelését elsődlegesen a felperes kamatkövetelésével szemben kellett elszámolni, amelynek az elsőfokú bíróság által alkalmazott elszámolási mód ténylegesen megfelelt.

[97] Erre tekintettel a keresetnek részben helyt adó ítéleti rendelkezés megváltoztatására az alperes alaposnak talált díjleszállítási igényének a kereseti követeléssel szembeni elszámolása tekintetében sem volt ok.

[98] Az elsőfokú bíróság akkor sem tévedett, amikor az alperes viszontkeresetét megalapozatlannak találta és azt elutasította.

[99] Az elsőfokú bíróság ítéletének a kiegészített szakértői véleményt aggálytalannak elfogadó indokolását az alperes – a fentebb kifejtettek szerint – a fellebbezésében nem támadta, ezért a használatból kiesés tartamára jogalap nélkül megfizetett bérleti díj visszakövetelését tartalmazó viszontkereset eleve csak a szakértői véleményben megállapított időtartam, összesen 154 napra számított bérleti díj tekintetében lehet megalapozott.

[100] Az ítélet indokolásából kitűnően az elsőfokú bíróság azért találta a viszontkeresetet teljes mértékben – a szakértői vélemény szerinti 154 napra eső bérleti díj tekintetében is – megalapozatlannak, mert a bérleti szerződés 3.5. és 3.11. pontjainak értelmezésével azt állapította meg, hogy a szerződő felek a bérleti díj fizetési kötelezettséget – a Ptk. 6:336. § (2) bekezdésének szabályozásától a Ptk. 6:59. § (2) bekezdésének megengedő szabályozása alapján eltérve – nem a bérlő érdekkörén kívül felmerült valamennyi okból bekövetkezett használhatatlanság esetére, hanem csak arra az esetre zárták ki, ha a bérelt buszok kifejezetten a felperesnek felróható okból nem használhatók. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint tehát a szerződő felek a (kógensnek nem minősülő), Ptk. 6:336. § (2) bekezdésében rögzített kockázattelepítési szabálytól akként tértek el, hogy a bérleti díj fizetés alóli mentesülést a bérbeadó felróhatóságához kötötték.

[101] Az alperes a fellebbezésében – a jogszabálysértések összefoglalása körében – állította ugyan, hogy az elsőfokú bíróság nem megfelelően értelmezte és alkalmazta a Ptk. 6:336. § (2) bekezdését és a bérleti szerződés 3.5. pontját, azonban a fellebbezése indokolást erre nézve sem tartalmazott; nem jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróságnak ezeket a megállapításait milyen okból tartja jogszabálysértőnek. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla azt állapította meg, hogy az alperes a fellebbezésében az ítéletnek a bérleti díj fizetési kötelezettségtől mentesülést a felperes felróhatóságához kötő megállapodásra vonatkozó megállapításait érdemben nem támadta, hanem kizárólag arra hivatkozott, hogy a bérelt járművek használatból kiesése a felperesnek felróható okból következett be.

[102] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által a felperes felróhatóságának vizsgálata körében kifejtettekkel maradéktalanul egyetértett.

[103] Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú eljárásban beszerzett, kiegészített szakértői vélemény a felperes teljesítésének a rejtett hibáit állapította meg (amelyekért a bérleti szerződés 1.3. pontja szerint a felperes kellékszavatossággal tartozik), e hibák – éppen azok rejtett jellege miatt – egyik szerződő fél által sem voltak felismerhetők. A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltakkal szemben hangsúlyozza, hogy a rejtett hiba fogalmából következően az csak a használat közben vagy egyébként hosszabb idő után derül ki, így a rejtett hiba attól függetlenül nem volt a felperes által sem észlelhető, hogy a felperes milyen szakértelemmel rendelkezett a buszok üzemeltetése, szervizigénye területén. Ugyancsak nincs jelentősége annak, hogy az alperes jogelődje a hibákat a használat ideje alatt, azok kiderülésekor a felperes felé jelezte-e, ugyanis ezek a hibajelzések a hibák rejtett volta miatt utóbb nem alapozhatják meg a felperes felróhatóságát a használatból kiesés miatt.

[104] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy a szakértői véleményben feltárt, rejtett hibának minősülő hibaokokat a felperes a teljesítésekor, a buszok átadásakor nem ismerhette fel, ezért a bérleti szerződés 3.5. pontja alapján az alperes a használatból történt kiesés ideje alatt sem mentesülhet a bérleti díj megfizetése alól.

[105] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül adott nagyobb részben helyt a keresetnek és kötelezte az alperest 305.459.367 forint és ennek 2020. szeptember 5. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatainak a felperes részére történő megfizetésére és ugyancsak nem valósított meg jogszabálysértést, amikor a viszontkeresetet megalapozatlannak találta és azt elutasította.

[106] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – részben pontosított és a fellebbezésben, valamint a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel kiegészített indokolással – helybenhagyta.

[107] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 364. §-a szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a pernyertes felperesnek a keresetindításkor hatályban volt, ezért jelen ügyben alkalmazandó 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére azzal, hogy a Pp. 81. § (2) bekezdése szerinti igazolt perköltségként a felperes által csatolt megbízási szerződésben kikötött, összesen 1.000.000 forint összegű munkadíjat talált megállapíthatónak, amely a felperes által felszámítani kívánt áfa összegét is tartalmazza.

Budapest, 2025. május 13.

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kolozs Balázs s.k.

Dr. Matosek Edina s.k.

előadó bíró

bíró